

POLITICA CRONICA

De tant en quan se n'escolten unes que en pesen quinze. L'altra dia em deien que d'ençà de la República havien quasi desaparegut els captaires. Jo vaig fer un esforç pensant si allò que em deien era un somni, perquè ací, poc ençà poc enllà veig els mateixos captaires d'abans aproximadament. Ara potser n'hi ha algun menys perquè han anat a engrossir les colles dels sense feina. Convenim, doncs, que la República ha fet minvar en certs llocs els captaires, però amb el seu procedir ha augmentat els sense feina. Encara que donem per sentat que en algunes poblacions no es veuen tants captaires com abans, no succeeix així a Barcelona que ha augmentat en proporcions un xic alarmants, tant els sense feina com els captaires, cosa que ho pot comprovar qualsevol que acostumi a visitar la capital de Catalunya, i ho confirma el solt que reproduïm a continuació:

«Encara els pobres pels carrers de Barcelona!»

Fa pietat de veure tanta de gent misèria, autèntica, professional o simulada, que pulula pels carrers de la nostra ciutat. Fa més pietat, perquè comencen de sentir-se els primers freds. I, naturalment, llur pidolament sembla que us feix més. Us feix, diem, perquè és així quan us trobeu davant una, i una altra cosa, i una altra necessitat, i un hom, per bona voluntat que tingui, no pot, és clar, socórrer-les.

I sobretot és més colpidor quan encara el qui es dedica a la mendicitat — professional o no — s'acompanya de pobres criatures, que s'arrosseguen pels carrers, tot plorant...

En això el sentit cívic ha d'imposar-se per a fer que aquests espectacles cessin. Les veritables necessitats han d'ésser ateses, si; però no d'una manera esporàdica, i a base d'una almoïna: ha d'ésser l'organització de l'assistència que les ha d'atendre. I per als casos

UN ALTRE PROJECTE DE LLEI SECTARI

Sense cap dubte que els amics d'aquesta llei tornaran a invocar i a escampar per tots quatre vents, com aquell que té raó, que no és pas sectària; que és l'aplicació de l'article 26 i una munió més d'afirmacions, al seu gust, les quals no demostraran altra cosa,—a aquell esceptic de les paraules si els fets no s'adiuen, sino el desig de treure endavant el projecte de llei únicament perquè els plau a la seva ideologia antirreligiosa manifestada prou clarament pels seus actes particulars els quals influeixen en els públics.

Qui hagi llegit el projecte de llei d'Associacions i Congregacions religioses i el vulguin meditar, no més cal una mica, ens ha de donar raó. Adhuc liberalment com hom pot admetre que es despolii a uns essers, ciutadans esdevinguts per la mateixa llei i Constitució, d'uns drets que a altres s'els concedeix? Per virtut de la llei,—que ho serà— es nega als religiosos l'ensenyament i no obstant no es nega que un altre ciutadà tot exercint un ofici es dediqui també a l'ensenyament. On és l'equanimitat? on és el liberalisme? I adhuc amb quin dret es despulla als pares de la facultat de donar als seus fills l'educació i instrucció basada en els principis cristians?

De la mateixa manera que a les ordres religioses s'els prohibeix l'ensenyament — i també l'exercici d'una indústria o comerç— es nacionalitzen els béns de l'Església. De manera que les esglésies, cases parroquials, convents, etc. seran

d'explotació i molts en són, quan hi ha criatures pel mig—, cal ésser implacable. Pobres al carrer, no!

Les autoritats han d'ésser en

això zelosíssimes i els ciut. dans cooperar-hi.»

Res, hi ha homes que la República els ha pujat al cap i a tot arreu veuen visions, allà on

de l'Estat. Així també un Estat laic, que no vol saber res de religió, es reserva el dret d'intervenir en el nomenament dels bisbes. I que més?

Que es digui el que es vulgui però això no és sectarisme? això no és un atemptat a les creences religioses? Com és possible que hi hagi sers que no ho vegin?

Es dirà que no hi han d'haver privilegis, que tots han d'ésser iguals, pero on és la igualtat? Les ordres religioses han de tributar, es dirà. Be però, perquè no s'els deix tributar ara? Perquè fins ara no ho havien fet? I això és prou raó perquè ara s'els negui el dret a la vida, els drets de ciutadà, els drets que la seva consciència exigeix i s'els ha de respectar?

I mentres es legalitza així. Veïem uns pressupostos, amb els mateixos defectes que els anteriors. Desigualtat en la contribució,—perquè el nou impost sobre la renda no ho arranja pas—; tributs sobre la classe mitja i obrera i menys lleus sobre altres. Veïem una llei d'incomptabilitats que es comença a discutir i per encant ara ni s'en parla. Veïem...

Ens diran derrotistes. Pero es que no és veritat tot això? Nosaltres voldríem acabar d'un cop de dir: això no pot ésser. Pero quina culpa tenim nosaltres que no ho poguem dir? I ens sab doble greu perquè per aquest camí la República no serà mai alegre, i com a republicans ho voldríem.

S'obtindrà? Poble tu pots fer-ho.

haurien de veure realitats; i tot per bescantar el veí d'enfront, però sense tenir en compte aquell adagi que diu «qui escupa al cel s'escupa a la cara».

La Lliga Regionalista no ha hagut de rectificar, ni quant a l'ideal, que era l'ideal de la Catalunya lliure dintre d'Espanya;

ni ha agut d'abjurar d'un separatisme que sempre havia repudiat; ni ha hagut de rectificar quant al procediment renunciant a predicar la violència per acomodar-se a la tàctica del Parlament i de la concòrdia, perquè l'ha practicada sempre. No ha hagut de rectificar per a intervenir en els problemes espanyols i per a participar en els governs d'Espanya; no ha hagut de rectificar ni tan sols quant a la forma de govern, perquè la seva doctrina anterior, de sempre, exigia com a corollari indispensable, que canviat el règim, per la voluntat del poble, l'acceptés francament i sense reserves.

Ventosa i Calvell

Aquesta claretat de concepte i ponderada actuació, se la saboteja no deixant que sigui radiada la conferència del senyor Ventosa, quan ho havien estat altres tres conferències parlant del mateix tema. Però els que avui tenen el govern de Catalunya no els convé que el poble s'enteri de moltes coses i de la veritable actuació d'aquest sector d'homes que durant trenta anys han treballat sense defalliments per obtenir les reivindicacions pàtries. Es fa més encara, no en tenen prou privant-li la radiació de la conferència, sino que demanen que se li apliqui la Llei de la defensa de la República. Tot això en nom de la llibertat i de la igualtat. I és que al encarar-se amb la realitat molts senyors que avui són al *candalero* es troben en moltes contradiccions i no poden sentir que ningú els ho faci observar. Que ells dignin les *mil pestes* del veí d'enfront, inventant històries i calumniant si cal, això ja està bé, perquè és la voluntat del poble, però que el calumniat es defensi i posi els punts allà on corresponen, i desfaci històries que no han existit, això no es pot permetre de cap manera perquè saboteja als homes que usdestruïen el govern de la República.

Viuda e Hijos de José Bonet S. A.

FERROS

VIGUES

DOGUES

CARBONS

MINERALS

DIPOSIT A VALLS

a càrrec de la

FERRETERIA GUARDIOLA

CARRER DE BALDRICH, 12

TELEFON 17 B.

TARRAGONA INDUSTRIAL S. A.

Fàbrica de farines

SUCURSAL DE VALLS

Plaça República, 1

Telèfon número 50

FARINES

superiors per a pasteleria
pa de luxe
pa familiar
pa integral

DESPULLES DE BLAT

en sacs precintats
Puresa
garantitzada